

Med hensyn til det, der skal til – det er også væsentligt i forhold til Grønland; det gælder faktisk både Grønland og Danmark – gælder det myndighedernes vilje til indgriben. Den mangler i den grønlandske regering, og den mangler altså også i den danske regering. Der er ikke vilje til det. Landsstyret har en utrolig evne til at undgå at træde på ømme ligtorne, og så kan hr. Lars-Emil Johansen altså modsige mig, hvis det er. Men sådan er det. Sådan forholder det sig. Man er utrolig nervøs for at gribe ind over for det. Det ved vi alle sammen gælder for små samfund, hvor nogle af de her problemer virkelig er udtalte. For så træder man måske på nogle ømme ligtorne. Der mener jeg virkelig, at både landsstyret og den danske regering har det utrolig svært med de her ligtorne.

Jeg vil igen henvide til det svar, jeg har fået fra statsministeren, svar 29 på spørgsmål om L 128, netop om at kunne pålægge Grønland noget, hvis det skulle være. Det vil kunne ske. Fru Juliane Henningsen havde utrolig svært ved at erkende, at loven er sådan. Selv om hun jo vistnok mig bekendt har underskrevet grundloven, ville hun ikke erkende, at regeringen således også efter ikrafttrædelse af selvstyreloven kunne pålægge selvstyret at gennemføre de foranstaltninger, som er nødvendige til opfyldelse af internationale forpligtelser, herunder til opfyldelse af FN's børnekonvention, som er gældende for Grønland.

Så hvad enten fru Juliane Henningsen kan lide det eller ej, er det sådan.

Jeg vil sige, at jeg nok har indset, at vi ikke får fuld opbakning i Folketinget til det forslag til vedtagelse, jeg har fremsat. Jeg vil så meddele, at vi faktisk vil stemme med det brede flertal for det næstbedste forslag, som er fremsat af Venstre, Socialdemokraterne, De Konservative, Det Radikale Venstre og hr. Lars-Emil Johansen. For så er der i hvert fald et håb om, at der sker noget på mindelig facon.

Men jeg vil så også sige, at det her nok er sidste udkald, før vi bliver virkelig kede af det og frustrerede. Hvis der ikke kommer til at ske noget i løbet af ganske kort tid, kommer der altså ikke til at gå et år mere, før vi står i en ny forespørgselsdebat til statsministeren og til indenrigs- og socialministeren om emnet.

Kl. 12:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Jeg tror ellers, at vi er nogle, der godt kunne tænke os at se, hvordan ordføre-

ren så ud, når han rigtig var ked og frustreret, men lad nu det ligge.

Der er ikke flere, der har ønsket ordet, og dermed er forhandlingen sluttet.

Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted på tirsdag den 28. april 2009.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 189:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. (Justering af udligningssystemet og visse tilskudsordninger).

Af velfærdsministeren (Karen Jespersen).
(Fremsættelse 31.03.2009).

Kl. 12:59

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er Venstres ordfører, hr. Erling Bonnesen.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Udligningsordningerne er en vigtig del af det kommunale finansieringssystem. Overordnet har udligningsordningerne til formål gennem en rimelig omfordeling mellem kommunerne at medvirke til at sikre, at kommunerne kan tilvejebringe og levere et rimeligt og fornuftigt serviceniveau med en lokal prioritering.

Udligningsordningerne blev sidst ændret i forbindelse med kommunalreformen, og det blev aftalt, at der skulle følges op efterfølgende. Det er derfor helt i henhold til denne aftale, at der nu er iværksat denne opfølgingsproces. Der er i det foreliggende lovforslag lagt op til nogle justeringer og ændringer, og nævnes kan:

Afgrænsning af kommuner uden for hovedstadsområdet, der modtager ekstra udlignings-tilskud på baggrund af et højt strukturelt under-skud, justeres for at sikre en jævn udvikling i ordningen og undgå skævhed i fordelingen af bloktilskudsreguleringer.

Så er der hovedstadsudligningen. Den bliver justeret og tilpasset, og i udgiftsbehovsopgørelsen justeres afgrænsningen af kriteriet vedrøren-